

Smögen

Smögen omtalas första gången i slutet av 1500-talet under namnet Smögitt. Uppbördslängden för kontributionen (skatteuppbörden) 1660 upptar ortnamnet Smöenn och på de första svenska landskapskartorna kallas orten Smöget. Ett sjökort från 1730-talet upptar ortnamnet Smygesund. Namnet har troligen kommit

från Smögens naturliga hamn som löper som ett sund mellan två öar.

De som bosatte sig på Smögenön fick göra det på havets villkor. Möjligheterna att odla jord eller ha boskap på bete var ytterst begränsade, men mellan Smögenön och Kleven finns en mycket god naturlig hamn i sundet, som bildats i en öst-västlig spricka i urberget.

På den flacka delen av stranden bakom bodarna och ångbåtsbryggan ligger den täta äldre bostadsbebyggelsen bestående av välbevarade dubbelhus på låga grunder från mitten och andra hälften av 1800-talet. Smala cementerade stigar slingrar fram mellan husen och över berghällarna. Vissa delar av bebyggelsen har nu inneslutits i kvarter, sedan sommargästerna anlagt inhägnade trädgårdar. Tidigare rörde man sig helt fritt mellan husen.